

Otto Böhlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855
 CKDr. Eine andere Pflanze scheint gemeint zu sein Suçr. 2, 104, 10,
 mit der ungenauen Bezeichnung श्रायुधसाक्षय das Wort श्रायुध im Na-
 men führend.

श्रायुधागार (श्रा० + गार् वा श्रा०) n. *Waffenkammer, Arsenal* M.
 9, 280. MBh. 1, 5810. 5822. 3, 13323.

श्रायुधिक (von श्रायुध) m. *Krieger* P. 4, 4, 14. AK. 2, 8, 2, 35. H. 770.
 MBh. 16, 212.

श्रायुधिन् (wie eben) adj. *waffentragend*; m. *Krieger* VS. 16, 36. Kauç.
 104. R. 2, 53, 30.

श्रायुधीय (wie eben) dass. P. 4, 4, 14. AK. 2, 8, 2, 35. H. 769. संपश्येदा-
 पुष्टीये पुनर्जनम् M. 7, 222. Mit. 267, 2 v. u.

श्रायुध n. nom. abstr. von 3. श्रा० + पुष् P. 5, 1, 121.

श्रायुदृढ़ (श्रायुस् + दृढ़) adj. *lebengebend*: श्रायुदृढ़ विपूश्यति श्रुतो काएव-
 स्य वीर्यम् AV. 6, 52, 3.

श्रायुहा (श्रा० + हा०) adj. dass. VS. 3, 16. AV. 2, 13, 1. TS. 2, 5, 12, 1.

श्रायुदृच्छन् (श्रा० + दृच्छा०) adj. dass. Kauç. 72.

श्रायुदृव्य (श्रा० + दृव्या०) n. *Arznei* RATNAM. im CKDr.

श्रायुष्य (श्रा० + युष्०) adj. *um's Leben kämpfend* VS. 16, 60.

श्रायुष्माग (श्रा० + योग) m. *Arznei* RĀGAN. im CKDr.

श्रायुर्वेद (श्रा० + वेद) m. *die heilige Lehre von der Gesundheit*; so
 heisst die *medizinische Wissenschaft*. Sie wird durch die Benennung
 Veda den eigentlichen heiligen Büchern und Wissenschaften beigeord-
 net und als Supplement des AV. betrachtet, Suçr. 1, 1, 12, 15. Sie zer-
 fällt in acht Hauptfächer: 1) Çalja, Chirurgie; 2) Çalākja, die Lehre
 von den Krankheiten des Kopfs und seiner Organe; 3) Kājakikitsā,
 die Behandlung der Krankheiten, welche den ganzen Leib affizieren; 4)
 Bhūtavidjā, die Heilung der Seelenkrankheiten, die auf dämonischen
 Einflüssen beruhend gedacht werden; 5) Kaumārabhr̄tja, Behand-
 lung der Kinder; 6) Agadatantra, die Lehre von den Gegengiften;
 7) Rāṣajanatantra, die Lehre von den Elixiren; 8) Vāgīkaraṇa-
 tantra, die Lehre von der Stärkung der Zeugungskraft. Suçr. 1, 2, 4.
 fgg. 3, 5. ब्रह्मा वेदाङ्गमाङ्गमायुर्वेदमापात 122, 14. श्रायुर्वेदस्त्वाष्टाङ्गो
 देव्यवान् MBu. 2, 442. श्रायुर्वेदं भरदवात्प्राप्येह (धन्वतरि०) समियक्ति-
 यम्। तमष्ठाधा पुनर्वृस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् HARIV. 1539. 1532. Kāñ.
 103. VP. 284. ein Upaveda MADHUS. in Ind. St. 1, 13, 14. 20, 28. 21, 1
 तत्रायुर्वेदस्याष्टौ स्यानानि भवति मूत्रं शरीरमेन्द्रियं चिकित्सा निदानं वि-
 मानं विकल्पः सिद्धिशेति० श्रायुर्वेदरसायन Verz. d. B. H. No. 931. °सौ-
 ख्य N. 941. °सर्वस्व No. 974. — Vgl. श्रायुर्वेद.

श्रायुर्वेदक s. श्रायुर्वेदक.

श्रायुर्वेदम् adj. *den Åjurveda in sich enthaltend*: श्रायुर्वेदम्: युमा-
 न् (धन्वतरि०) R. 4, 43, 32.

श्रायुर्वेदिक् adj. subst. m. *mit dem Åjurveda vertraut, Arzt* gaṇa
 उक्तादि० zu P. 4, 2, 60. gaṇa क्यादि० zu 4, 4, 102. In den Sch. zu H.
 472: श्रायुर्वेदक.

श्रायुर्वेदिन् m. *Arzt* H. 472. RĀGAN. im CKDr.

श्रायुष् n. = श्रायुस् am Ende eines comp.: च्यायुषम् VS. 3, 62. द्रायोवे
 हि देवायुषं द्रृसीयो मनुष्यायुषम् ÇAT. BR. 7, 3, 1, 10. सर्वायुष TAITT. UP.
 2, 3. तेनायुक्तम् पृथक्तिविस्तारविस्तोर्णतद्वेत्त्रं चिरायुषम् PANĀKAT. 243, 25.

श्रायुषक् (श्रायु + सच्०) adv. *mit dem Menschen vereint*: सोमः पवत श्रा-
 युषक् *unter menschlicher Mitwirkung* RV. 9, 28, 5. पवस्व देवायुगिन्हं-
 गच्छतु ते मदैः 63, 22.

श्रायुषक् die Verbindung mit dem Körper oder der Person (bei den
 Gaina); angebl. das, was das Leben (श्रायुस्) verkündet (कायेते) COLEBR.
 Misc. Ess. I, 384.

श्रायुष्माम् (श्रायुस् + काम) adj. *Leben, Gesundheit wünschend* ÇAT. BR.
 11, 7, 3, 2. KĀTJ. ÇA. 4, 13, 13. 5, 12, 4. ÅÇV. ÇA. 10, 3. M. 9, 41.

श्रायुष्मत् (श्रा० + मत्०) adj. *Leben schaffend*, von Göttern AV. 3, 31,
 8, 5, 9, 8. 19, 27, 8.

श्रायुष्मेम् (श्रायुस् + स्तोम) m. P. 8, 3, 83; s. u. श्रायुस् 3.

श्रायुष्मती (श्रा० + प०) f. *Lebensherrin* AV. 5, 9, 8 (voc.)

श्रायुष्मां (श्रा० + पा०) adj. *das Leben erhaltend* VS. 22, 1. TS. 1, 1, 13, 2.

श्रायुष्मतेरण (श्रा० + प्र०) adj. *das Leben verlängernd* AV. 4, 10, 4;
 vgl. 19, 44, 1.

श्रायुष्मत् (von श्रायुस् 1) adj. a) *lebenskräftig, gesund, dem ein langes
 Leben bevorsteht* AK. 3, 1, 6. H. 479, Sch. MED. t. 186. श्रायुष्मां ज्ञातृष्टिर्घ-
 वासम् VS. 34, 52. 35, 17. श्रायुष्मतो प्रजाम् AV. 3, 9, 3. 6, 47, 1. 2. 14, 1, 45.
 19, 27, 8. Suçr. 4, 123, 19. श्रायुष्मतं सुतं सूते M. 3, 263. MBh. 1, 2472. N.
 16, 25. von Agni, *dem Leben besitzenden*, und von andern Göttern TS.
 2, 2, 3, 2. ÇAT. BR. 13, 8, 4, 8, 9. AV. 3, 31, 8. 8, 2, 13. श्रायुष्माभ्यर्थ or
 दृष्टि० als Gruss M. 2, 125. R. 4, 22, 30. P. 8, 2, 83, Sch. in der Anrede ÇAT.
 BR. 12, 2, 4, 9. mit श्रायुष्मन् redet der Wagenlenker den Gebieter an BHĀ-
 RATAU zu Çik. 3, 2. MBu. 3, 725. 752. N. (BOPP) 13, 12. ÇAK. 3, 2. 93, 1, 96,
 2. 97, 4, 15. Auch in anderer Verbindung wird dieser einen Wunsch
 für ein langes Leben enthaltende Ausdruck gebraucht: श्रायुष्मानास्ताम-
 यम् VIKR. 86, 14. द्वृमलंकारात्मालोक्रियतामायुष्मती Çik. 50, 2, v. l. (für
 अत्रावती०). MEGH. 99. DHŪRTAS. 76, 12. sehr beliebt ist der Ausdruck bei
 den Buddhisten. श्रायुष्मत् in Verbindung mit einem adv. pronom. gaṇa
 भवतादि zu P. 5, 3, 14, Vārtt. — b) *dauernd*: तत्रम् AV. 6, 98, 2. — c)
 alt: श्रायुष्मतो कथा: कीर्तयति० ÅÇV. GRHJ. 4, 6. — 2) m. a) N. des 3ten
 unter den 27 Joga MED. t. 186. — b) ein Stern (*the Joga-star*) im 3ten
 Mondhouse KĀLAS. 74, 336. — c) N. pr. ein Sohn Uttānapāda's HARIV.
 62. VP. 86, N. 1 (Åushmanta). Saññhrāda's 147 (vgl. N. 1).

श्रायुष् (von श्रायुस् 1) adj. f. श्रा० *lebengebend, das Leben kräftigend,*
 gesund gaṇa स्वर्गादि zu P. 5, 1, 111, Vārtt. 2. श्रायुषो हृ वा श्रस्यै
 श्रात्मनिष्क्रयो भवति० ÇAT. BR. 11, 7, 2, 4, 2, 2, 12, 15. M. 1, 106, 3, 106, 4,
 13. MBh. 1, 2309, 2, 236 (L). R. 4, 1, 95, 44, 63. — 2) n. a) *Lebenskraft, Lebensfülle*: श्रायुष्मत्मा श्रुमि० सूर्यो वर्षं श्रा० धादृक्ष्यति० AV. 2, 29, 1, 19,
 26, 4. VS. 34, 50. ÇAT. BR. 6, 7, 4, 1, 2. M. 2, 52. R. 4, 4, 22. PANĀKAT. I, 129
 = II, 41. श्रायुष्म देवतात्मा योगी० भूयात् P. 2, 3, 73. — b) *Beleb-
 ung*; so heisst eine nach der Geburt eines Kindes zu vollziehende
 Ceremonie PĀR. GRHJ. 1, 16 in Z. d. d. m. G. 7, 331. — Vgl. श्रायुष्य.

1. श्रायुस् m. N. pr. ein Sohn des Purūras und der Urvaçi MBH.
 1, 3151. 3760. VIKR. 143. VP. 398. 406. — Vgl. 1. श्रायु 2, c.

2. श्रायुस् n. U. 2, 114. 1) *Leben, sowohl Lebenskraft, Gesundheit als
 Lebensdauer; langes Leben* AK. 2, 8, 2, 88. H. 1369. RV. 4, 10, 11. प्रणा० श्रा-
 युष्म तारिष्यत् 23, 12, 34, 11. विश्वं चिद्रुपुरुषेऽस्मे 37, 15, 44, 6, 93, 3. दीर्घ-